

Sygn. akt X GC 71/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Leszek Guza
Protokolant:	Anna Rogal

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki z o.o. w W.

przeciwko D. D.

o zapłatę

1) nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w dniu 8 września 2014 roku pod sygnaturą akt X GNc 422/14 utrzymuje w mocy w części – co do kwoty 304 497,81 (trzysta cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt siedem 81/100) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty, a w pozostałej części nakaz zapłaty uchyla i postępowanie umarza;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 8 138,50 (osiem tysięcy sto trzydzieści osiem 50/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a to w miejsce kosztów zasądzonych nakazem zapłaty.

SSO Leszek Guza

Sygn. akt X GC 71/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej D. D. kwoty 354.352,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powództwa powódka wskazała, że w dniu 27 kwietnia 2011 roku zawarła z pozwaną umowę o współpracę nr (...) na podstawie której, zobowiązała się realizować złożone przez pozwaną zamówienia na dostawę stolarki budowlanej, zaś pozwana do zapłaty ceny za zrealizowane zamówienie zgodnie z terminem wskazanym każdorazowo w fakturze końcowej rozliczającej dane zamówienie. Na podstawie tej umowy zostały wystawione faktury z których należność nie została uregulowana. W dniu 13 sierpnia 2013 roku pozwana uznała dług względem powódki. Pozwana w dalszym ciągu nie regulowała należności i na początku 2014 roku zostało skierowane do niej potwierdzenie salda, która pozwana potwierdziła.

W niniejszym postępowaniu powódka dochodzi od pozwanej należności główną w kwocie 304.5497,81 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 49.854,83 zł.

Właściwość miejscową Sądu Okręgowego w Gliwicach uzasadniona jest paragrafem 7 umowy gdzie strony postanowiły, iż Sądem właściwym będzie sąd siedziby producenta czyli powódki.

W dniu 8 września 2014 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym uwzględniając powództwo w całości.

Pozwana wywiodła od powyższego nakazu zarzuty wskazując na brak właściwości Sądu Okręgowego w Gliwicach oraz oddalenie powództwa

w zakresie kwoty 49.854,83 zł tytułem niezasadnego naliczenia przez powódkę odsetek ustawowych od zaległych kwot w podwójnej wysokości. Nadto pozwana wniosła o skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego.

W uzasadnieniu zarzutów pozwana nie zakwestionowała podpisania oświadczenia o uznaniu długu z dnia 13 sierpnia 2013 roku oraz potwierdzeniu salda na dzień 31 grudnia 2013 roku do wysokości 254.642,98 zł. Pozwana wskazała, że z załączonych przez powódkę faktur wynika, że należność główna wynosi 254.642,98 zł, a skapitalizowane odsetki ustawowe od zaległych kwot wynoszą 49.854,83 zł. Powódka błędnie wyliczyła wartość przedmioty spory na kwotę 354.497,81 zł poprzez nieuprawnione naliczenie odsetek ustawowych za zwłokę w podwójnej wysokości.

Ustosunkowując się do zarzutów pozwanej powódka cofnęła powództwo w zakresie kwoty 49.854,83 zł i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 304.497,81 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu.

Powódka nie zgodziła się na skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego wskazując iż ten wniosek pozwanej zmierza tylko i wyłącznie do przedłużenia postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła dnia 27 kwietnia 2011 roku z pozwaną D. D. umowę o współpracę w której zobowiązała się realizować złożone przez pozwaną zamówienia na dostawę stolarki budowlanej. Termin zapłaty został ustalony na 40 dni od daty wystawienia faktury. W razie zwłoki

w zapłacie faktury producentowi przysługują odsetki ustawowe. Strony w paragrafie 7 umowy postanowiły, że wszelkie spory wynikłe w związku z realizacją umowy rozstrzygane będą wyłącznie według prawa polskiego przez sąd właściwy dla siedziby producenta (powódki).

/ dowód umowa k 21,22/

Powódka wykonała swoje zobowiązania wobec pozwanej polegające na wykonaniu i zamontowaniu stolarki aluminiowej okien, drzwi i moskitier oraz wystawiła faktury VAT, Pozwana nie kwestionowała jakości wykonanych przez powódkę prac i nie kwestionowała wysokości należności powódki wynikających z faktur VAT.

/ dowód: zamówienia, potwierdzenia przyjęcia zamówienia, protokoły odbioru wykonanych robót, poświadczenia wydania zewnętrznego, faktury VAT

k 6 – 113/

Pozwana dnia 13 sierpnia 2013 podpisała oświadczenia w którym uznała swój dług względem powódki w wysokości 566.360,32 zł wynikających z faktur wskazanych w załączniku zobowiązując się do spłaty tej należności w ratach do dnia 15 stycznia 2014 roku. D. D. podpisała również potwierdzenie salda z którego wynika, że jej zadłużenie na dzień 31 grudnia 2013 roku wobec powódki wynosiło 613.340,90 zł.

/dowód: oświadczenie pozwanej k 18,19, potwierdzenie salda k 23/

Z załączonego przez powódkę rozliczenia wynika, że w niniejszej sprawie powódka dochodzi kwot należności głównych wraz z odsetkami do dnia wniesienia pozwu w wysokości 304.497,81 zł

/ dowód: rozliczenie k 24,124, pismo powódki k 180 /

Powódka wzywała pozwaną do dobrowolnej spłaty zadłużenia kilkakrotnie przed wytoczeniem powództwa.

/dowód: wezwania do zapłaty k 182 – 197/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedstawionych przez powódkę, których prawdziwości pozwana nie kwestionowała.

Sąd oddalił dowód z przesłuchania stron zgłoszony przez pozwaną w zarzutach uznając, że w związku pismem procesowym powódki z dnia 16 marca 2015 roku w którym cofnęła ona pozew w zakresie kwoty 49.854,83 zł, jest ono zbędne w świetle pozostałego materiału dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Pomiędzy stronami pozostaje bezsporne, że zawarły umowę o współpracę na podstawie której powódka zobowiązała się wykonać, dostarczyć i zamontować zamówioną przez pozwaną aluminiową stolarkę okienną, drzwi i moskitiery. Powódka wykonała swoje zobowiązania, a pozwana nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń dotyczących prac powódki i wysokości wystawionych faktur VAT. .

Sporne w niniejszej sprawie było jedynie uprawnienie powódki do naliczenia odsetek w podwójnej wysokości.

Jak wynika z treści pozwu oraz dołączonego do pozwu rozliczenia powódka bez podstawy prawnej dwukrotnie doliczyła do należności głównej odsetki w wysokości ustawowej. Na skutek podniesienia tego zarzuty przez pozwaną powódka cofnęła powództwo w zakresie kwoty 49.854,83 zł, i w tym zakresie Sąd umorzył postępowanie.

Sąd nie uwzględnił zarzuty pozowanej dotyczącej braku właściwości. Jak wynika z umowy strony w § 7 postanowiły, że wszelkie spory wynikłe w związku z realizacją umowy rozstrzygane będą wyłącznie według prawa polskiego przez sąd właściwy dla siedziby producenta – powódki.

Zgodnie z przepisem art. 46 § 1 zd. 1 k.p.c. strony mogą umówić się na piśmie o poddanie sądowi pierwszej instancji, który według ustawy nie jest miejscowo właściwy, sporu już wynikłego lub sporów mogących w przyszłości wyniknąć z oznaczonego stosunku prawnego.

Powyższa regulacja umowna stanowi klauzulę prorogacyjną, którą zamieszczono w treści umowy. Skutkiem powyższej regulacji jest to, iż sąd wskazany w umowie należało uznać za wyłącznie właściwy dla rozstrzygnięcia ewentualnych sporów powstałych na tle realizacji tej umowy.

Z zebranego materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, iż dokonano innych odmiennych ustaleń dotyczących kwestii właściwości sądu. Powódka nie złożyła również pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Skoro siedziba powódki znajduje się w W. właściwym do rozpoznania przedmiotowej sprawy jest Sąd Okręgowy w Gliwicach.

Pozwana wniosła o skierowania sprawy do powstania mediacyjnego. Zgodnie z art. 183¹. kpc mediacja jest dobrowolna i prowadzi się ją na podstawie umowy o mediację albo postanowienia sądu kierującego strony do mediacji. Mediację prowadzi się przed wszczęciem postępowania, a za zgodą stron także w toku sprawy.

Na podstawie art. 183⁸. § 1.kpc Sąd aż do zamknięcia pierwszego posiedzenia wyznaczonego na rozprawę może skierować strony do mediacji.

Przez mediację w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego należy rozumieć dobrowolne, poufne i niesformalizowane pozasądowe postępowanie w sprawach cywilnych, w których możliwe jest zawarcie ugody prowadzone między stronami (uczestnikami) określonego sporu przez osobę trzecią (bezstronnego mediatora) w celu doprowadzenia do ugodowego załatwienia tego sporu. Najważniejszą zasadą postępowania mediacyjnego jest jego dobrowolność. Oznacza to, że nikt nie może być zmuszony do uczestniczenia w mediacji, jej kontynuowania i zawarcia ugody.

Sąd nie znalazł podstaw do skierowania niniejszej sprawy do postępowania mediacyjnego. Powódka nie wyraziła zgody na prowadzenie postępowania mediacyjnego, o co wniosła w zarzutach pozwana. W ocenie powódki wnioszek pozwanej w tym zakresie zmierza jedynie do przedłużenia postępowania. Sąd podzielił stanowisko powódki w tym zakresie. Powódka, przed wytoczeniem sporu, wyraziła zgodę na rozłożenie świadczenia pozwanej na raty oraz wielokrotnie wzywała pozwaną do dobrowolnej zapłaty. Pozwana nie dokonała żadnej wpłaty tytułem zaległości dochodzonej przez powódkę od dwóch lat. Ponadto pozwana co do zasady uznała powództwo. Skierowanie sprawy do mediacji przedłużyłoby jedynie jego zakończenie a tym samym możliwości wyegzekwowania dochodzonej kwoty na drodze postępowania egzekucyjnego.

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane okoliczności zgodnie z art. 496 k.p.c. Sąd nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w dniu 8 września 2014 roku pod sygnaturą akt X GNc 422/14 utrzymał w mocy w części – co do kwoty 304 497,81 (trzysta cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt siedem 81/100) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty, a w pozostałej części nakaz zapłaty uchylił i postępowanie umarzył (art. 355 k.p.c.).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. uznając że powódka wygrała sprawę w 85,93%. Powódka poniosła koszty w postaci opłaty sądowej od pozwu w wysokości 4.430 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.217 zł. Pozwana poniosła koszty w postaci opłaty od zarzutów w wysokości 10.796 zł. Dokonując rozliczenia tych kosztów biorąc pod uwagę, że powódka wygrała sprawę w 85,93% Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 8.138,50 zł. Przy czym koszty te zasądził w miejsce kosztów zasądzonych nakazem zapłaty.

SSO Leszek Guza